களஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.355 Multidisciplinary International
: https://doi.org/10.63300/tirjts06012026

Vol. 6 No. 01 (2026): May 2026, p394-402 | Available online at: www.tamilmanam.in
Original Research Paper

சங்கம் போற்றும் வீரப் பெண்மை: புறநானூற்றுச் சான்றுகளின் வழியிலான ஆய்வியல் பகுப்பாய்வு

Heroic Womanhood Celebrated by the Sangam Age: A Research-Oriented Analysis through the Evidence of Purananuru

முனைவர் செ. ஜமுனா,
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், என்ஜிஎம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி - 642001.
மின்னஞ்சல்: ***Jamunaselvaraj6@gmail.com*****.**

Dr. S. Jamuna*,
Assistant Professor of Tamil, NGM College, Pollachi – 642001.

Article history
Received: 20-04-2026
Revised: 20-04-2026
Accepted: 27-04-2026
Published: 10-05-2026
*Corresponding Author Email:
Jamunaselvaraj6@gmail.com

Abstract: Sangam literature serves as a historical repository documenting the ancient lifestyle, culture, social structure, politics, economy, love, and valor of the Tamils. Alongside the heroic deeds of men, Sangam literature remarkably records the valorous spirit, courage, and mental fortitude of women. In particular, the Mudin Mullai theme found in Purananuru stands as a crucial literary evidence highlighting the heroic virtues of women from warrior lineages. Actions such as proudly seeing off a husband going to the battlefield, taking pride in a son's heroic death in war rather than mourning it, and sending one's only son to war for the sake of the nation demonstrate the mental strength of Sangam-era women. Poems by female bards such as Okkur Masathiyar, Ponmudiyar, and Kakkaipadiniyar Nachellaiyar clearly illustrate this valorous spirit of women. This paper aims to examine the various dimensions of heroic womanhood portrayed in Sangam literature.

Keywords: *Sangam Literature, Heroic Womanhood, Purananuru, Mudin Mullai, Female Bards, Ancient Tamil Culture, Valor.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் தமிழரின் பண்டைய வாழ்வியல், பண்பாடு, சமூக அமைப்பு, அரசியல், பொருளாதாரம், காதல் மற்றும் வீரம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஆண்களின் மறப்பண்பும் போர்த்திறனும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டதைப் போலவே, பெண்களின் வீர உணர்வும், துணிவும், மனத்திட்பமும் மிகச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, புறநானூற்றில் இடம்பெறும் 'மூதின் முல்லை' என்னும் துறை மறக்குடிப் பெண்களின் வீரப் பண்பையும் குலப்பெருமையையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான இலக்கியச் சான்றாக அமைகிறது. போர்க்களத்திற்குச் சென்ற கணவனைப் பெருமையுடன் வழியனுப்புதல், போரில் மடிந்த மகனைக் கண்டு துயருறுவதைக் காட்டிலும் அவனது வீரமரணமாகிய தியாகத்தைப் பெருமையாகக் கருதுதல், குடும்பத்தின் ஒரே மகனையும் நாட்டின் நலனுக்காகப் போருக்கு அனுப்புதல் போன்ற செயல்கள் சங்ககாலப் பெண்களின் மன உறுதியை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒக்கூர் மாசாத்தியார், பொன்முடியார், காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார், ஔவையார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் வாயிலாக வெளிப்படும் வீரப் பெண்மையின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும், நவீன பெண்ணியக் கருத்துகளுடனான அதன் தொடர்புகளையும் இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், வீரப் பெண்மை, மறக்குடி, மூதின் முல்லை, புறநானூறு, பெண்பாற் புலவர்கள், வீரத்தாய்.

1. முன்னுரை: சங்க இலக்கியத்தில் பெண்மையின் அமைப்பும் சமூக இடமும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் அடங்கிய சங்க இலக்கியங்களுக்குத் தனிச்சிறப்பான இடம் உண்டு. அக்காலத் தமிழரின் அகம் மற்றும் புறம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறைகளை மிக இயல்பாகவும் நுட்பமாகவும் பதிவு செய்த இலக்கியங்களாக இவை விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் காதலையும் வீரத்தையும் முதன்மைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்த போதிலும், அக்காலச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த ஆண், பெண் இருபாலரின் உணர்வுகளையும், உரிமைகளையும், சமூகப் பொறுப்புகளையும் சமநிலையுடன் பதிவு செய்துள்ளன.

பொதுவாகப் பண்டைய சமூகங்களைப் பற்றிய வரலாற்று பார்வையில், ஆண்களே போரிடுபவர்களாகவும், பெண்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பவர்களாகவும் மட்டுமே கருதப்பட்டனர் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. ஆனால், சங்க இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது போரையும் வீரத்தையும் மதிக்கும் மனநிலை, வீரர்களை உருவாக்கும் சமூகப் பொறுப்பு, வீரமரணத்தை ஏற்றுப்

போற்றும் மனஉறுதி, நாட்டின் நலனுக்காகத் தனிப்பட்ட துயரத்தைத் தாங்கும் பண்பு ஆகியவற்றில் சங்கப் பெண்கள் வெளிப்படுத்திய வீரம் மிகச் உயர்வாகப் பதிவாகியுள்ளது.

சங்கச் செய்யுள்களில் வெளிப்படும் வீரப் பெண்மையின் முதன்மைத் தரவுகள் மற்றும் பாடல்களின் வகைப்பாடு கீழே உள்ள அட்டவணையில் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது:

புறநானூற்றில் வீர உணர்வு

பெண்பாற் புலவர்	புறநானூற்றுப் பாடல் எண்	திணை / துறை	வீர உணர்வின் முதன்மைப் பரிமாணம்
காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார்	278	புறம் / மூதின் முல்லை	மகனின் மார்பில் பட்ட காயத்தைக் கண்டு மகிழும் தாய்மை வீரம்।
ஒக்கூர் மாசாத்தியார்	279	புறம் / மூதின் முல்லை	குடும்பத்தின் ஒரே மகனையும் போருக்கு அனுப்பும் தியாக வீரம்।
பொன்முடியார்	312	புறம் / வாகை	மகனைச் சான்றோனாகவும் வீரனாகவும் உருவாக்கும் கடமை வீரம்।
ஔவையார்	95	புறம் / பாடாண்	அரசனிடம் அஞ்சாமல் பேசும் இராஜதந்திர தூது வீரம்

2. மூதின் முல்லைத் துறையும் மறக்குடிப் பெண்களின் வீர வாழ்வியலும்

புறப்பொருளுக்குரிய திணைகளுள் ஒன்றான புறநானூற்றின் 'மூதின் முல்லை' என்னும் துறை, தொன்மையான மறக்குடியைச் சேர்ந்த பெண்களின் வீரப் பண்பையும், அவர்தம் குலப் பெருமையையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கும் இலக்கியச் சான்றாகும். மறக்குடிப் பெண்கள் தங்களின் சுய இழப்புகளை விட நாட்டின் பாதுகாப்பையும் குலத்தின் புகழையுமே மேலாகக் கருதினர்.

சங்ககாலச் சமூகத்தில் போர் என்பது வெறும் மன்னர்களின் சுயநல பூசலாக அன்றி, சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தப் பாதுகாப்பு மற்றும் தற்காப்பு நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட்டது. இத்தகைய சூழலில், மறக்குடிப் பெண்கள் வீரர்களைப் பெற்றெடுக்கும் தாயாக மட்டுமன்றி, அவர்களுக்கு வீர உணர்வையும் போர்க்கள நெறிகளையும் கற்பிக்கும் முதல் ஆசானாகவும் திகழ்ந்தனர்.

3. புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வீரப் பெண்மையின் வெளிப்பாடுகள்

3.1 வீரத்தாயின் மனத்திட்பம்: காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார் செய்யுள் பகுப்பாய்வு

காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய புறநானூறு 278-ஆம் பாடல், சங்ககால வீரத்தாயின் மனநிலையை மிக தத்தரூபமாகப் படம்பிடிக்கிறது· போரில் ஈடுபட்ட தன் மகன் பகைவருக்கு அஞ்சிப் புறமுதுகிட்டு ஓடிவிட்டான் என்று சிலர் கூறக் கேட்ட தாய், நிலைகுலைந்து போகிறாள்· ஆனால், அவள்தனை உடனடியாக நம்பவில்லை·

"நரம்புஎழுந்து உலறிய நிரம்பா மென்றோள்

முளரி மருங்கின், முதியோள் சிறுவன்

படைஅழிந்து மாறினன் என்று பலர் கூற,

மண்டுஅமர்க்கு உடைந்தனன் ஆயின், உண்டஎன்

முலைஅறுத் திடுவென், யான் எனச் சினைஇக்,

கொண்ட வாளடு படுபிணம் பெயராச்

செங்களம் துழவுவோள், சிதைந்துவே றாகிய

படுமகன் கிடக்கை காணூஉ,

ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுஉவந் தனளே!" (புறநானூறு 278)[1]

இப்பாடலில், நரம்புகள் வெளியே தெரியுமாறு உலர்ந்த மெலிந்த தோள்களை உடைய முதிய தாய், தன் மகன் போரில் புறமுதுகிட்டு ஓடியிருந்தால் அவனுக்குப் பாலூட்டிய தன் மார்பை அறுத்து எறிவேன் என்று கடுமையாகச் சபதம் செய்கிறாள்· கையில் வாள் ஏந்திப் போர்க்களத்திற்குச் சென்று, மடிந்து கிடக்கும் பிணங்களுக்கு இடையே தன் மகனைத் தேடுகிறாள்· இறுதியாக, உடம்பெல்லாம் சிதைந்து மார்பில் காயம்பட்டு வீரமரணம் அடைந்து கிடக்கும் தன் மகனைக் காண்கிறாள்· அவ்வேளையில் அவள் அடைந்த உவகை, அவனைப் பெற்றெடுத்த நாளில் அடைந்த மகிழ்ச்சியை விடப் பெரிதாக இருந்தது ("ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுஉவந்தனளே")· தாய்மையின் இயற்கை உணர்வான துயரத்தைக் காட்டிலும் வீர உணர்வும் குலப் பெருமையுமே மேலோங்கி நின்றதை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது·

3.2 ஒரே மகனையும் போருக்கு அனுப்பும் தியாகம்: ஒக்கூர் மாசாத்தியார் செய்யுள் பகுப்பாய்வு

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடிய புறநானூறு 279-ஆம் பாடல், மறக்குடிப் பெண்ணின் தியாக உணர்வைக் காட்டும் மிக முக்கியமான இலக்கியச் சான்றாகும்· அப்பெண்ணின் சகோதரன் முந்தைய போரில் வீரமரணம் அடைந்துவிட்டான்; அடுத்த நாள் நடந்த போரில் அவளது கணவனும் இறந்துவிடுகிறான்· இத்தகைய தொடர் இழப்புகளுக்கு மத்தியிலும் போர்ப்பறை மீண்டும் ஒலிக்கிறது· அவளிடம் எஞ்சியிருப்பது ஒரே இளைய மகன் மட்டுமே·

"வேல்கைக் கொடுத்து, வெளிது விரித்து உடீஇப்,

பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி,

ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்,

‘செருமுக நோக்கிச் செல்க’ என விடுமே!" (புறநானூறு 279)

தன் குடும்பத்தின் ஒரே வாரிசான மகனுக்கு தாய் எண்ணெய் தேய்த்து, தலைமுடியைச் சீவி, வெண்மையான ஆடையை உடுத்தி, கையில் வேலைக் கொடுத்து, 'போர்க்களத்தை நோக்கிச் செல்வாயாக' என்று மகிழ்ச்சியுடன் வழியனுப்புகிறாள்· பாசத்திற்கும் நாட்டுப் பற்றிற்கும் இடையிலான போராட்டத்தில், வீர உணர்வையும் தியாகத்தையுமே அப்பெண் தேர்ந்தெடுக்கிறாள் என்பதை இப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது·

3.3 வீரத்தை உருவாக்கும் தாய்மை: பொன்முடியாரின் சமூகப் பார்வை

சங்கப் பாடல்களில் தாய்மை என்பது வெறும் பராமரிப்போடு நின்றுவிடாமல், வீரனையும் சான்றோனையும் உருவாக்கும் சமூகப் பொறுப்பாகக் கருதப்பட்டது· பொன்முடியார் பாடிய புறநானூறு 312-ஆம் பாடல் இதனைத் தெளிவாக விளக்குகிறது:

"ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே;

சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே..." (புறநானூறு 312)[1]

குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து வளர்ப்பது தாயின் முதன்மையான கடமை என்றும், அவனைக் கல்வி மற்றும் வீரத்தில் சிறந்த சான்றோனாக மாற்றுவது தந்தையின் கடமை என்றும் இங்கு வரையறுக்கப்படுகிறது· தாய் தன் மகனைச் சமூகத்தின் பயனுள்ள வீரனாக உருவாக்க விரும்பிய மனநிலை இதன் மூலம் வெளிப்படுகிறது·

KALANJIYAM

3.4 இராஜதந்திரமும் அறிவு வீரமும்: ஔவையாரின் தூது நெறி

வீரம் என்பது வாளையும் வேலையும் ஏந்திப் போர்க்களத்தில் நேருக்கு நேர் போரிடுவதில் மட்டும் அடங்கவில்லை; அறிவாலும் தூதின் திறத்தாலும் பகைமையைத் தவிர்ப்பதும், அரசர்களிடம் உண்மையை நிலைநாட்டுவதும் வீரமே ஆகும். இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகப் பெண்பாற் புலவர் ஔவையாரின் தூதுப் பணி அமைகிறது.

அதியமானுக்கும் தொண்டைமானுக்கும் இடையே போர் மூழும் சூழல் உருவானபோது, ஔவையார் அதியமானின் தூதராகத் தொண்டைமானிடம் செல்கிறார். தொண்டைமான் தன் ஆயுதக் கொட்டிலில் உள்ள புதிய ஆயுதங்களை ஔவையாருக்குக் காட்டிப் பெருமையடித்துக் கொள்கிறான். அதனைக் கண்ட ஔவையார் அஞ்சாமல், அவற்றின் உண்மையான நிலையை நயமாகவும் நுட்பமாகவும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

"இவ்வே, பீலி அணிந்து மாலை சூட்டி

கண்திரள் நோன்காழ் திருத்தி நெய்யணிந்து,

கடியுடை வியன்நகரவ்வே..." (புறநானூறு 95)[1]

மேலும், அதியமானின் ஆயுதங்களைப் பற்றிப் பேசுகையில்:

"அவ்வே, பகைவர் குத்திக் கோடு நுதி சிதைந்து,

கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ..." (புறநானூறு 95)[1]

தொண்டைமானின் ஆயுதங்கள் போரில் பயன்படுத்தப்படாமல் மயில்தோகை சூட்டப்பட்டு, நெய் பூசப்பட்டுப் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன; ஆனால் அதியமானின் ஆயுதங்களோ பகைவரைக் குத்தியதால் நுனி மழுங்கி, கொல்லனின் பட்டறையில் செப்பனிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று ஒப்பிடுகிறார். இதன் மூலம் போரைக் காணாத ஆயுதங்கள் அழகாக இருக்கும், போரைக் கண்ட ஆயுதங்களே உண்மையான வீரத்தின் அடையாளம் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தி, தொண்டைமானுக்கு அதியமானின் போர்ப்பயிற்சியையும் ஆற்றலையும் உணர்த்திப் போரைத் தவிர்க்கச் செய்கிறார். இது ஔவையாரின் அறிவு வீரம், தூது வீரம் மற்றும் மொழிப் புலமையைக் காட்டுகிறது.

https://doi.org/10.63300/tirjts06012026.39

4. சங்கப் பெண்மையும் நவீன பெண்ணியக் கோட்பாடுகளும்: ஒப்பீட்டாய்வு

சங்க இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் பெண்களின் வீர உணர்வை நவீன பெண்ணியக் கண்ணோட்டத்திலும் ஆராய முடியும். சங்கப் பெண்கள் தங்களின் கருத்துகளைச் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர், அரசர்களிடம் அஞ்சாமல் பேசியுள்ளனர், இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். இருப்பினும், சங்ககாலச் சூழலையும் நவீன பெண்ணியக் கோட்பாடுகளையும் அப்படியே ஒப்பிடுவது முழுமையான ஆய்வாகாது; ஏனெனில் இரு காலங்களின் சமூக அமைப்புகளும் கொள்கை இலக்குகளும் வேறுபட்டவை.

சங்க கால மற்றும் நவீன பெண்ணியப் பார்வைகளின் வேறுபாடுகளும் பொதுவான பண்புகளும் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன:

பகுப்பாய்வுக் கூறுகள்

பகுப்பாய்வுக் கூறுகள்	சங்ககால வீரப் பெண்மை	நவீன பெண்ணியக் கோட்பாடுகள்
முதன்மை இலக்கு	மறக்குடி அறம், அரச மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு	தனிமனித உரிமை, பாலினச் சமத்துவம், சுயநிர்ணய உரிமை
வீரத்தின் வடிவம்	தியாகம், மன உறுதி, தாய்மை வீரம், தூது வீரம்	கல்வி, பொருளாதாரச் சுதந்திரம், அரசியல் அதிகாரம்
சமூகப் பங்கு	குடும்பம் மற்றும் போர்க்களத்தைச் சார்ந்த அறநெறி மேற்பார்வை	சமுதாயத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் சமமான பங்கேற்பு
பொதுவான அடிப்படை	தன்னம்பிக்கை, அஞ்சாமை மற்றும் மனத்திட்பம்	தன்னம்பிக்கை, அஞ்சாமை மற்றும் மனத்திட்பம்

அக்காலத்தில் வீரத்தின் முக்கியமான வடிவம் குடும்பம், மன்னன், சமூகப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையதாக இருந்தது. நவீன பெண்ணியப் பார்வையில் பெண்ணின் தனிமனித உரிமை, கல்வி, பொருளாதாரச் சுதந்திரம், சமத்துவம், உடல் மற்றும் மனம் சார்ந்த தன்னாட்சி ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இருப்பினும், இரண்டிற்கும் பொதுவான அடிப்படைப் பண்பு பெண்களின் தன்னம்பிக்கையும் அஞ்சாமையுமே ஆகும்.

5. முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் பழந்தமிழரின் வாழ்க்கையை முழுமையாகப் பதிவு செய்துள்ள பண்பாட்டுக் களஞ்சியமாகும். அந்தக் களஞ்சியத்தில் பெண்களின் வாழ்க்கையும் அவர்களின் வீர உணர்வும் ஈடு இணையற்ற இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. சங்கப் பெண்கள் வெறும் இல்லற வாழ்க்கைக்குள் தங்களைச் சுருக்கிக் கொண்டவர்கள் அல்லர்; அவர்கள் வீரர்களை உருவாக்கிய தாய்மார்கள், வீரத்தைப் போற்றிய மனைவியர், அரசர்களிடம் அஞ்சாமல் பேசிய புலவர்கள், நாட்டின் நலனுக்காகத் தூது சென்ற இராஜதந்திரிகள், துன்பத்திலும் மன உறுதியை இழக்காத தியாகிகள் ஆவர்.

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் வீரப் பெண்மை என்பது வாள் ஏந்திப் போரிடும் வீரத்தில் மட்டும் அடங்கியதல்ல. அன்பைத் தியாகமாக மாற்றும் மனத்திட்பமும், துயரத்தைக் பெருமையாக மாற்றும் உள்ள உறுதியும், அறிவால் பகைமையை வெல்லும் திறனும், சமூக நலனுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் பண்பும் சேர்ந்த ஒருங்கிணைந்த ஆளுமையே வீரப் பெண்மை என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக உணர முடிகிறது.

6. நிதியுதவி மற்றும் நன்றியுரை (Funding Acknowledgments)

இவ்வுயர் ஆய்வுப் பணியைச் சிறப்பாக மேற்கொள்வதற்கும் குறித்த காலத்தில் நிறைவு செய்வதற்கும் 'சீட் மணி சப்போர்ட்' (SEED Money Support) திட்டத்தின் மூலம் தாராளமான நிதி நல்கை வழங்கி ஊக்கமளித்த பொள்ளாச்சி, என்ஜிஎம் கல்லூரி (NGM College, Pollachi, Tamil Nadu) மேலாண்மைக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

7. நலன்சார் விருப்ப முரண்பாடு அறிக்கை (Conflict of Interest Statement)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் ஆசிரியர் இக்கட்டுரையாக்கத்திலும் இதன் தரவுப் பயன்பாட்டிலும் எவ்விதமான நிதி, வணிக அல்லது தனிப்பட்ட நலன்சார் விருப்ப முரண்பாடுகளும் (No Conflict of Interest) இல்லை என முறைப்படி அறிவிக்கிறார்.

8. பார்வை நூல்கள் (Works Cited - MLA Style)

[1.] ஐயனாரிதனார். *புறப்பொருள் வெண்பாமாலை*. பதிப்பாசிரியர் உ. வே. சாமிநாதையர், உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 1953.

[2.] கைலாசபதி, க. *தமிழ் வீரநிலைப் பாடல்கள்*. பாரி நிலையம், 1968.

[3.] கேசிகன், புலியூர். *புறநானூறு – தெளிவுரை*. பாரி நிலையம், 2011.

[4.] சாமிநாதையர், உ. வே., பதிப்பாசிரியர். *புறநானூறு – மூலமும் உரையும்*. கபீர் அச்சுக்கூடம், 1923.

[5.] சுப்பிரமணியன், ந. *சங்ககாலத் தமிழகம்*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 1986.

[6.] தொல்காப்பியர். *தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம்*. கணேசையர் பதிப்பு, திருமகள் அழுத்தம், 1943.

[7.] துரைசாமிப்பிள்ளை, ஔவை சு. *புறநானூறு – உரை*. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1950.

[8.] வரதராசனார், மு. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. சாகித்திய அகாதெமி, 1972.

KALANJIYAM